

У самовихованні проявляється активна життєва позиція особистості стосовно себе і тієї діяльності, якою вона займається.

Самовиховання потребує: активного усвідомлення особистістю свого "я" (самосвідомість); відносин з оточуючим світом (світогляд); свого життєвого досвіду; самого процесу роботи над собою.

Самовиховання вимагає активного самостійного керівництва своєї поведінки, планування способу життя, діяльності; потребує інтенсивної психічної активності особистості (уяви, пам'яті, уваги та ін.). Тож самовиховання – це вольовий процес, в якому регулюється весь спосіб життя людини.

Таким чином, самовиховання – це один із різновидів людської діяльності, це робота над собою. Її ефективність її залежить насамперед від нашої цілеспрямованості, наявності стійкої мотивації, позитивних установок, правильного вибору методів самовдосконалення, систематичності наших зусиль і постійного самоконтролю. Нарешті, самовиховання – це одна з найважливіших умов досягнення успіху у навчанні, педагогічній діяльності, сімейних стосунках і взагалі у житті.

За твердженням В. Сухомлинського, "самовиховання потребує дуже важливого, могутнього стимулу - почуття власної гідності, поваги до себе, бажання стати сьогодні кращим, ніж був учора. Самовиховання можливе тільки за умови, коли душа людини дуже чутлива до найтонших, суто людських засобів впливу - доброго слова, поради, ласкавого чи докірливого погляду. Не може бути й мови про самовиховання, якщо людина звикла до грубості й реагує тільки на "сильне" слово, окрик, примус. За самою своєю суттю самовиховання передбачає віру людини в людину, звертання до честі й гідності людини. Педагогічне керівництво самовихованням - це насамперед відносини між педагогом і вихованцем, пройняті глибокою взаємною вірою в добрі наміри".

Література:

1. Бабанский Ю. К., Победоносцев Г. Л. Комплексный подход к воспитанию школьников. - М., 1980.
2. Вітенко І.С., Борисюк А.С., Вітенко Т.І. Основи психології. Основи педагогіки: Навчально-методичний посібник. – Чернівці: Книги – XXI, 2006. – 200 с.
3. Волкова Н.П. Педагогіка: Посібник для студентів вищих навчальних закладів. — К.: Видавничий центр "Академія", 2003. — 576 с.
4. Галузинський В.М., Євнух М.Б. Педагогіка: теорія та історія. - К., 1995
5. Закон України "Про освіту". -- К., 2017.
6. Концепція безперервного національного виховання. - К., 1994. Подласый И. П. Педагогика. - М., 1999.
7. Кузьмінський А., Омеляненко В.Л. Педагогіка. К.: Знання-Прес. 2003.
8. Лазарчук Л.Ю. Основи педагогіки: Матеріали для лекційного курсу та семінарських занять/ Л.Ю. Лазарчук, І.З. Майданюк. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2005. - 550 с.
9. Максимюк С. П. Педагогіка: Навчальний посібник. - К.: Кондор, 2005. - 670с.
10. Основи психології і педагогіки: навчальний посібник / О. М. Степанов, М. М. Фіцула. - 2-ге вид., виправ., доп. - Київ: Академвидав, 2006. - 520 с
11. Стельмахович М. Г. Теорія і практика українського національного виховання. - Івано-Франківськ, 1996.
12. Сухомлинський В. А. О воспитании. - М., 1975.
13. Ушинський К. Д. Людина як предмет виховання. Вибр. пед. твори: У 2-х т. - К., 1983. - Т. 2.
14. Фіцула М.М. Педагогіка. К.: Вид. центр Академія. 2001.
15. Ягупов В. В. Педагогіка: Навчальний посібник. -К.: Либідь, 2002. - 559 с.

А.В. Хаданович, Т.В. Иванчикова
(Гомель, Беларусь)

РОЛЬ ВНЕКЛАССНЫХ МЕРОПРИЯТИЙ В ПОВЫШЕНИИ ПОЗНАВАТЕЛЬНОГО ИНТЕРЕСА УЧАЩИХСЯ ВОСЬМЫХ КЛАССОВ

Одно из ведущих мест в современных педагогических исследованиях занимает формирование познавательного интереса учащихся в процессе обучения химии. От заинтересованности учащихся в изучении предмета зависит степень эффективности учебного процесса, так как интерес является одним важных моментов познавательной деятельности школьника и основным средством ее оптимизации [1]. Одно из ведущих мест в данном процессе занимает внеклассная работа.

Внеклассная, или внеурочная работа по химии – это система учебно-воспитательных мероприятий, проводимых вне обычных классных занятий, сверх учебного плана, вне расписания уроков. В отличие от обычных уроков, участие во внеклассной работе является для учащихся добровольной. Основными задачами внеклассной работы по химии являются формирование и развитие интереса, склонности к изучению химии, выявление способностей и дарований к этому предмету, расширение кругозора, овладение специальными умениями и навыками экспериментальной работы в химической лаборатории, а также со специальной научной и популярной литературой [2]. В ходе внеклассной работы осуществляются оформление химического кабинета, учащиеся получают дополнительные возможности социальной адаптации, развивается их самостоятельность, творческие способности, нравственные качества личности,

проводиться професійна орієнтація. Внекласна робота по предмету являється неотъемлемою частиною загальношкольного плану навчально-виховного процесу.

Цель работы: вивчення особливостей застосування різних форм внекласної роботи по хімії в восьмих класах, як фактора підвищення інтересу учнів до вивчення предмету.

Актуальность. Внекласні заняття дозволяють найбільш ґлибоко здійснювати роботу з учнями, застосовувати індивідуальний підхід з урахуванням успішності школяра, що сприяє виявленню здібностей до розширення знань і кругозору в ході ґлибокого вивчення, виходячих за межі навчальної програми, відповідно, вивчення питань застосування внекласних форм навчання учнів є актуальним.

З метою вивчення підвищення інтересу до предмету проведені заходи в межах тижня хімії: турнір «Хімічний поєдинок», відкрите факультативне заняття, інтелектуальну гру «Умнее не придумаешь».

Виконання предметного тижня хімії дає можливість учням проявити себе, взяти участь у всіх заходах, а також більш ґлибоко ознайомитися з багатогранністю даного предмету. По завершенні тематичного тижня хімії проведено опитування учнів. Учням було задано питання: «Повісилося чи інтерес до вивчення хімії після проведення заходів в межах тижня хімії?». Предложено три варіанти відповіді: інтерес підвищився, інтерес не змінився, інтерес знизився. На малюнку наведено результати опитування учнів.

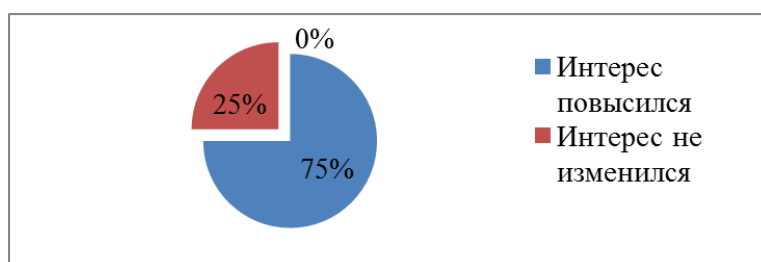

Рисунок – Результати опитування учнів восьмого класу

Виявлено, що у більшості учнів експериментального класу (75 % учнів від загальної кількості опитаних) інтерес до вивчення предмету підвищився.

Внекласні заходи є складовою частиною навчально-виховного процесу позаурочного часу, організовані педагогом, одна з форм організації вільного часу учнів. В результаті застосування таких форм навчання, учні на уроці хімії не тільки усвідомлено засвоюють навчальний матеріал, набувають навичок, але й отримують інтелектуальне задоволення, зацікавленість до предмету.

Література:

- Оршанский, Е.Я. Настольная книга учителя / Е.Я. Оршанский, Г.С. Романовец, Т.Н. Мякинник. – М., 2001. – 240 с.
- Бельницкая, Е.А. Рекомендуемые формы и методы проведения занятий // Хімія: проблеми викладання / Е.А. Бельницкая, Н.В. Манкевич, Г.С. Романовец. – 2010. – № 8. – С. 9-10.
- Соловьянчик, А.А. Психология в работе учителя // Біологія і Хімія / А.А. Соловьянчик. – 2013. – №12. – С. 55-59.

Тетяна Шевченко
(Суми, Україна)

ІНТЕНСИФІКАЦІЯ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ KEYC – ТЕХНОЛОГІЇ

При сучасній зміні технологій та стрімкому розвитку суспільства Нова українська школа покликана підготувати освічену, творчу особистість здатну подолати виклики, які зустрінуться на життєвому шляху та навчити не тільки сприймати та засвоювати знання, а й правильно їх використовувати. В зв'язку з цим принципово повинна змінитися позиція вчителя. Він перестає бути носієм знання, яке він намагається передати учневі, а повинен організувати самостійну діяльність учнів, в якій кожен оволодіє низкою здібностей до якісних професійних дій, самонавчання, самоуправління, орієнтації, адаптації, передбачуваності, особистісною готовністю до майбутнього. Саме вчитель створює середовище, в якому стає можливим вироблення кожним учнем на рівні розвитку його інтелектуальних і інших здібностей певних компетенцій, формування особистісних якостей (розвиток працьовитості, креативності, волевих якостей, цілеспрямованості, формуванні впевненості в собі, здатності до конкурентоспроможності, навичок комунікативної культури), формування вміння самостійно приймати рішення в умовах невизначеності, вироблення умінь розробляти багатоваріантні підходи до реалізації плану дії, формування навичок та прийомів всебічного аналізу ситуацій, прогнозування способів розвитку ситуацій. При використанні